

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har hr. Frank Aaen ønsket ordet i anden ord-førrunde.

Frank Aaen (EL):

Ministeren har følt sig meget uretfærdigt behandlet i den her debat og har gang på gang sagt, at regeringen står helt fast på fri, lige og gratis adgang til sundhedsydelse på sygehuse-ne og på, at alle stilles lige. Jamen lad os så lige prøve at se på, hvad det er, den her regering har gennemført.

Denne regering har gennemført regler for dem, der har en arbejdsgiver, der gerne vil betale for sine ansatte; dem, der har en arbejdsgiver, der gerne vil betale en forsikring for sine ansatte og få en skattebegunstigelse. Det er altså for dem, der er på A-holdet og er i arbejde, som via deres arbejdsgiver og via skatteregler indført af denne her regering får mulighed for at blive behandlet før alle andre. Det vil sige, at før arbejdsløse, før ældre, før unge, før børn får de, der er i arbejde, på denne her måde adgang til at blive behandlet før alle andre.

Det gælder både på de områder, hvor regeringen har en behandlingsgaranti, altså hvor man ikke skal vente 2 måneder, men kan blive behandlet straks, og på alle de områder af sundhedsvæsenet, hvor der ikke er behandlingsgaranti. Der kan de, der har en arbejdsgiver, der vil betale, med denne her regerings hjælp og med skattebegunstigelse blive behandlet før andre. Jeg er sikker på, at ministeren kan bekræfte, at sådan er det. Det er ikke lige, det er ulige, og det er en fundamental ændring af det danske sundhedssystem, som vi aldrig har set før den her regering, at man med statens hjælp kan blive behandlet før andre.

Kl. 16.50

Der er også indført en regel, der hedder: Kommuner må have lov til at vælge borgere i kommunen, som man gerne vil have i behandling straks. De skal ikke vente på en venteliste, de skal bare behandles straks. Det betyder, at kommuner kan picke, kan tage dem, de gerne vil behandle, og rykke dem frem i køen før alle andre.

Det er altså også et fundamentalt princip, den her regering har brudt, og som står i streng modsætning til, at sundhedsministeren nu gentagne gange har sagt, at den her regering står urokkelig fast på, at alle har lige, fri og gratis adgang til sundhedsydelse. Regeringen har selv brudt det, og derfor må man finde sig i, at

alarmklokkerne ringer, når vi ser, at man i en lov fjerner ordet fri, for det er altså sådan, at regeringen ved andre lejligheder har vist, hvad den har som hensigt, nemlig at nogle må komme foran andre.

Man ser så dertil, at regeringen har gjort sig anstrengelser for at få antallet af senge på privathospitaler til at vokse, hvor vi tidligere, før regeringen her kom til, stort set ikke havde privathospitaler i Danmark. De har taget personalet fra den offentlige sektor, for det er kun der, der uddannes sundhedspersonale. Det vil sige, at de har udhulet den offentlige sektor og har fremmet en privat sektor inden for sundhedsvæsenet.

Det forstår jeg godt, for man kan jo ikke have det almindelige princip med, at der skal kunne vælges frit, hvis ikke der er en privat sektor at kunne vælge i, og derfor har man på afgørende områder brudt med, at det her i landet altså var sådan, at uanset om man var arbejdsløs, ung eller gammel, rig eller fattig, blev man behandlet lige i sundhedsvæsenet; at uanset forsikring, uanset arbejdsgiver, uanset hvilken kommune man boede i, så blev man behandlet lige. Det er det fundamentale lighedsprincip i det danske sundhedsvæsen, som den her regering altså allerede før denne her lov har lavet om på. Det er derfor, vi er så opmærksomme på, hvad der sker med den her lov.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det var da et spændende indlæg. Hvis det så dækker over, at for at finde en løsning omkring formuleringerne i lovforslaget her må det som konsekvens føre med sig, at vi skal fjerne de fremskridt, vi har gjort for landets patienter de sidste 3 år, så må jeg desværre trække min invitation fra før tilbage.

Det må jeg sige, for det er jo rigtigt, at regeringen har skabt en mulighed for, at arbejdsgivere kan udvise socialt ansvar uden at blive straffet. Regeringen har skabt en mulighed for at løse nogle af de tåbelige situationer, som konkret kunne rulles op for 3-4 år siden, hvor folk gik passive på sygedagpenge og ventede på at komme i behandling – selv om situationen var den, at man kunne redde folks liv og førlighed og beskæftigelse for en udgift, der var lavere end sygedagpengene – ved at kommunen fik en helt pragmatisk mulighed for at gøre den syge rask.

Det er da rigtigt, at vi har givet kommunerne de muligheder, og hvis der i hr. Frank Aaens for-